

תהיה תמורת זבח מסוים, אלא שממיר תחת שם חטאת או עולה, וזה דבר שאי אפשר לעשותו!

אמר רבי אבהו: רבי אלעזר אסר רק באומר לשם תמורת זבחי. ואם לא נודע שיש לו זבח בתוך ביתו, אפילו יאמר לשם תמורת זבחי אין אנשים מאמינים לו.

שנינו במשנתנו: זה הכלל: כל דבר שנידב ונידב, השוחט לשמו — אסור, ושאינו נידב ונידב, השוחט לשמו — כשר.

והוינן: לאתוויי מאי [מה מלמד] הכלל שלא ידענו מהפרטים?

ומשנינן: נידר ונידב כתוב במשנה לאתוויי שוחט לשם עולת נזיר שאפשר להקדישה רק אם נדר בנזירות, דמחו דתימא [שהיה מקום לומר] שלא נאסור את הבהמה דהא לא ידוע שנדר בנזירות, ובודאי שיאמרו שדבריו דברי הבל. קא משמע לן⁽⁴⁶³⁾ מתניתין שאנשים חושדים ואומרים: אימר נדר סתם נזירות שהיא שלשים יום בצינעא ולא נודע הדבר לשכניו, ולכן אפילו אם באמת לא נדר בנזירות — הבהמה אסורה⁽⁴⁶⁴⁾.

ומקשינן: דהא לא קאמר לשם חטאתי, אלא לשם חטאת, ואין משמעות דבריו שחטאת זו היא בשביל חיוב החטאת שהתחייב כבר, אלא שעתה נודב חטאת וזה בלתי אפשרי!

אמר רבי אבהו: באמת רבי יוחנן אסר רק באומר לשם חטאתי. ואם לא נודע שהוא חייב חטאת אפילו יאמר לשם חטאתי, אין אנשים מאמינים לו שהוא חייב חטאת.

שנינו במשנתנו: השוחט... לשם תמורה — שחיטתו כשרה.

אמר רבי אלעזר: לא שנו אלא שאין לו זבח בתוך ביתו, אבל אם נודע שיש לו זבח בתוך ביתו הבהמה אסורה, שכן אימא אמורי אמיר ביה [אולי הוא המיר בו], ואף שהזבח לא נמצא בפניו יכול הוא להמיר בו. אבל אם לא ידוע לנו שיש לו זבח בתוך ביתו, אין לחוש שיאמרו שיש לו ואין אנו יודעים זאת, כי הדרך היא להודיע ולהזהיר על קדשים שלא יבואו למעול בהם⁽⁴⁶²⁾.

ומקשינן: דהא לא קאמר לשם תמורת זבחי אלא לשם תמורה, ואין משמעות דבריו שזו

462. תוספות ד"ה אימר.

463. בפירוש רש"י נמצאות המילים "קא משמע לן" בלשון הש"ס.

464. כתב הרמב"ם: "השוחט לשם עולת נזיר, אף על פי שאינו נזיר — שחיטתו פטולה, שעיקר הנזירות היא נדר, כך גם אפשר לנדר את קרבנות הנזיר. [תבואות שור סימן ה' ס"ק י"ח].

במסכת יומא איתא: אמר רב יהודה: רב רמי: כתיב "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה" וכתוב "מכסה פשעיו לא יצליח"! לא קשיא, הא בחטא מפורסם הא בחטא שאינו מפורסם.

ופירש רש"י: "בחטא מפורסם טוב לו שיוודה ויתבייש ולא יכפור בו, בחטא שאינו מפורסם לא יגלה חטאו וכבוד ה' הוא שכל מה שאדם חוטא בפרהסיא — מיעוט כבוד שמים הוא" [יומא פ"ב ב].

ועיין מגן אברהם אורח חיים סימן תר"ז ס"ק ב. ועיין תבואות שור סימן ה' ס"ק ז'.